

SVENS BIBELOVERSIGT - JOHANNES' ANDET BREV

Bogens hvem, hvad, hvor:

2 Joh er det næst korteste brev i NT, og det dækker de samme problemstillinger som 1 Joh, hvilket tyder på, at de blev skrevet i forbindelse med hinanden. Til forskel fra 1 Joh blev dette brev kun sendt til en enkelt menighed, fordi den var i direkte fare for at yde støtte til falske lærere.

Forfatter:

Brevet blev skrevet af en anonym ældste, men derfor kan det alligevel være skrevet af en apostel, for NT anvender titlen "ældste" både om Peter og Jesu bror, Jakob, selvom de også benævnes apostle (ApG 21:17; Gal 1:18-19; 1 Pet 5:1).

Stilmæssigt ligner brevet både 1 og 3 Joh og forfatterens omsorgsfulde, men kategoriske natur overfor falsk lære passer meget godt med Johannes' personlighed. Kun en meget anerkendt personlighed, kunne have udsendt et så autoritativt brev uden at anføre sit navn.

Der er ingen andre end apostlen Johannes', der er omtalt af kirkefædrene som forfatter til 2+ 3 Joh (Irenæus år 180, Clement af Alexandria år 200,) selvom Origenes er usikker om det var apostelen.

Brevet blev enten skrevet til en kristen dame eller af sikkerhedsmæssige årsager, skrevet i kryptiske vendinger, for at skjule at det var skrevet til en menighed. Brevet ville blive fulgt op med et personligt besøg.

Tidspunkt:

Ca. år 85-90 e. Kr. Som den længstlevende af apostlene bosatte Johannes sig i Efesos, i forbindelse med Jerusalems ødelæggelse (år 70), og genetablerede dette strategiske område som kristendommens nye dynamiske center.

Han virkede som senior ældste og apostel for de menigheder, der lå i området (se Åb Kap. 2-3).

Selvom hans tre breve ikke kan tidsfæstes præcist, fortalte kirkefædrene Irenæus og Clement af Alexandria, at Johannes var gammel, da han skrev dem.

Det tyder også på, at alle tre breve blev skrevet i samme periode, for 2 Joh ligner 1 Joh i dets indhold og 3 Joh i dets stil.

Motiv:

Johannes skrev brevet for at opmuntre kristne til at holde sig til den sande lære og for at advare dem imod de samme falske lærere, som han havde beskrevet i sit første brev (1:7-8; 1 Joh 2:18-19; 4:2-3).

Han gjorde det meget klart at menigheden ikke på nogen måde skulle give vranglærerne offentlig anerkendelse eller støtte (1:9-11).

Bogens opbygning:

1:1-3	Hilsen fra den ældste til den udvalgte frue
1:1-3	Hilsen med en klar fokusering på kristen sandhed.
1:4-6	Et liv i sandhed og kærlighed
1:4-6	Kristen kærlighed er uadskillelig fra kristen sandhed.
1:7-11	Forhold vedrørende vranglære
1:7-11	Advarsel om og anvisning på håndtering af vranglære.
1:12-13	Afslutning
1:12-13	Varsel om Johannes' besøg og en afsluttende hilsen.

Bogens indhold:

Et modangreb mod vranglære i kirken.

Brevet blev skrevet for at bekæmpe en falsk lære, der var ved at infiltrere de kristne menigheder og var i gang med at underminere den ægte kristne trosbekendelse og moralske livsførelse.

I. Brevets hilsen med fokusering på sandhed.

I sin hilsen understregede Johannes vigtigheden af Guds sandhed for det kristne liv og for troværdig bekendelse.

II. Glæden og fortsat opmuntring til at praktisere ægte kristendom.

Johannes udtrykte glæde over "den udvalgte frues" børns vandring i sandhed og opmuntrede hende til fortsat at vandre i kærlighed. Kristen kærlighed skal leves i overensstemmelse med Guds bud.

III. Advarsel imod utilsigtet at støtte falske lærere.

Johannes afslørede indholdet i de falske læreres bedrag, og advarede imod at blive draget ind i det og derved miste sit kristne virke og belønning. Det var en misforstået form for kærlighed, hvis man troede,

at man skulle være imødekommende overfor falske lærere.

IV. Afslutning.

Johannes bebudede et snarligt opfølgende besøg og ved sin hilsen fra den nære kristne familie, søgte han at styrke læsernes tilhørsforhold til den ægte version af apostolsk kristendom.

Bogens temaer:

Johannes' andet brev blev skrevet til en menighed, der var for tolerant overfor frafaldne kristne vranglærere. Johannes understregede at kærlig imødekommelse på bekostning af sandhed ville hindre Guds virke.

Læren om Gud (1:7) og kristen etik (1:6) må ikke kompromitteres af blød tolerance. Selvom kristne er kaldet til at være varme og imødekommende overfor andre, må de ikke derved underminere fundamentale kristne sandheder. Kristne er kaldet til at holde fast i det Gud har åbenbaret og ikke ændre, tilføje eller undlade noget fra hans åbenbaring (1:9).

For Johannes var sandhed et vigtigt begreb, og ordet forekommer fem gange i de første fire vers. Han taler om at "elske i sandhed, at kende sandhed" og at Jesus lever som "sandheden" i dem som tror (1:2-3).

Derfor skal kristne også "leve i sandhed" (1:4), og denne sandhed er åbenbaret og udtrykt i den kristne lære (1:9-10).

Siden sandheden bygger på Guds bud, kan det hverken forhandles eller tilsidesættes, men skal adlydes.

I NT er kærlighed mere end en følelse, det er også handling og fordi det er et produkt af menneskers vilje, er det noget kristne kan blive befalet til at gøre: "vi skal elske hinanden" (1:5).

Kristen kærlighed har sin inspiration og forbillede i Jesu selvopofrende kærlighed. Den udspringer som et gensvar på Guds kærlighed til os og drager fortsat sin kraft fra Kristi kilde, der lever i os (1:2).

Den kristne kærlighed elsker at adlyde Gud og dette fører til at elske andre og at "leve i kærlighed" (1:5-6). Kristen kærlighed udtrykkes i praktiske handlinger, som Gud også vil belønne, når Jesus kommer igen (1:8).

Den kendetegnes ikke ved naiv godtroenhed eller tolerance, men ved at være i overensstemmelse med sandheden (1:3).

Baggrundsinformation:

Johannes må ikke tolkes sådan, at man ikke må vise almindelig høflighed overfor anderledes tænkende. Hans pointe er, at man ikke skal lade sig udnytte af falske lærere (1:11), eller give offentlig anerkendelse og aktiv støtte til dem, der bevidst forfalsker Kristi evangelium (1:10-11).

Antikrist, "Anti" - betyder enten at stå Jesus Kristus imod, eller at stå *i* stedet for Kristus. Det er et udtryk, som kun er brugt af Johannes (1:7; 1 Joh 2:18,22; 4:1-3) for at beskrive den falske åndsmagt, der giver sig til kende igennem falske lærere.

Disse mennesker fornægtede sandheden om Jesu person og bedrog mennesker til at tro, at deres løgneversion var sandheden. Begrebet vil få sit ultimative udtryk i den store åndelige modstander, som vil herske i verden lige før Jesu Kristi genkomst (Matt 24:15,24; 2 Tess 2:3; Åb 13:1-10).

Den udvalgte frue (Elekta Kyria). Dette kan enten være en prominent kristen kvinde eller et symbolsk udtryk for den lokale menighed, Johannes skrev til.

Det der taler for, at det var en kvinde er, at det er den mest naturlige forståelse af ordene, og at brevet virker meget kort, hvis det skulle gælde en hel menighed.

Det der taler for at det var en menighed er, at brevets emne var yderst aktuelt for Johannes' menigheder på den tid, og at brevet savner en personlig karakter, som fx tydeligt kommer frem i hans tredje brev. Muligvis kan begge tolkninger kombineres, således at brevet var stilet til en fornem kvinde, i hvis hus den lokale menighed samledes.

Bogens sammenhæng med resten af Bibelen:

Brevet passer meget godt sammen med 1 og 3 Joh i stil og indhold. Det indeholder også begreber som anvendes både i Johannes Evangeliet og Åbenbaringen, hvilket underbygger idéen om en fælles forfatter.

Evigt liv har ikke kun en tidsmæssig dimension (1:2), men har også en kvalitetsmæssig dimension, karakteriseret af Jesu sandhed og kærlighed (1:3).

Johannes påpeger også, at livet forvaltet i denne verden vil have indflydelse på livet i evigheden (1:8).

Jesus er mere end et menneske:

Johannes understregede, at den guddommelige Kristus også var ægte menneske (1:7), og for at have en sand forståelse af Gud, skal man have en korrekt opfattelse af Jesus (1:9).

Fader, Søn og Helligånd: Jesus og Faderens liv er flettet uadskilleligt sammen (1:3). Begge karakteriseres af den fuldkomne sandhed (1:2-3).

Bogens mest kendte afsnit:

1:5-6 Definition på kærlighed.